

Posudek oponenta
UNIVERZITA PARDUBICE, FF, KSV
BÝT LÉČITELEM: ANTROPOLOGIE ČESKÉ ALTERNATIVNÍ MEDICÍNY
DIPLOMOVÁ PRÁCE, 2017
AUTOR PRÁCE: Bc. Pavel Bělehrádek
VEDOUČÍ PRÁCE: PhDr. Hana Synková, Ph.D.

Diplomová práce Pavla Bělehrádka si klade za cíl přiblížit současnou alternativní medicínu. Slibný úvod, který naznačuje studentův blízký vztah k tématu, přechází ovšem do určitého zklamání ve chvíli, kdy se autor přiznává k nechuti jít cestou sebereflexe. Právě tato úvodní část (Metodologie), která určitou sebereflexi obsahuje, mne zaujala nejvíce. Práce obsahuje řadu zajímavých témat a myšlenek. Rád bych vyzvedl např. problematiku emické interpretace chápání příčin nemocí.

Zároveň v textu vidím i některé slabiny. Vzhledem k obsahu se mi jeví problematicky zvolená výzkumná otázka a také název celé práce. Výzkumná otázka zní: Jak se utváří léčebné zkušenosti skrze pacientovy emoce a tělesné zážitky v rámci alternativních léčebných metod? (s. 11) I když můžeme chápat některé kapitoly jako kontext studované problematiky, samotné výzkumné otázky je věnováno jen několik málo stránek (především s. 50-56). Název *Být léčitelem: antropologie české alternativní medicíny* je také poněkud zavádějící. O osobách léčitelů je v práci minimum informací. Pokud má název odkazovat k tomu, že každý si má být sám léčitelem, mělo by to být také lépe vysvětleno. Mezi osobou léčitele a „samoléčitelstvím“ je přeci jen výrazný rozdíl. Autor se také pokouší do své práce zahrnout některé antropologické koncepty (především z lékařské antropologie), ale většinou je jejich aplikace poněkud povrchní.

Pomocí narativních rozhovorů a důvěry respondentů se autorovi podařilo získat řadu zajímavých informací a následně je kreativně zpracovat.

Předkládaná diplomová práce se dotýká tématu, jehož studium nepatří mezi snadné. Práci Pavla Bělehrádka proto považuji, i přes některé připomínky, za vcelku kvalitní a doporučuji k obhajobě s hodnocením „velmi dobře“.

Tomáš Boukal